

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.059
18 novembre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

Després d'una dècada, acabaran les obres de restauració del Convent de Sant Francesc

“Actrius”

un descarnat exercici teatral

ENS VA DEIXAR AGUSTÍ BEL, FIGURA LLEGENDÀRIA DE LA NATACIÓ BENICARLANDA

EDITORIAL

1059

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Un convent cultural?

Els *Ordo Fratrum Minorum Discalceatorum* o franciscans descalços van arribar a la nostra població el 1578. Es tracta de la branca més rigorosa i austera de la regla original de l'ordre, donant més importància a l'espiritualitat i l'ascetisme, a més de conrear també el retir i la vida eremítica. Cal ficar-se en situació i entendre que el lloc triat per establir-se, extramurs de la població, reunia, en aquells temps, tots els elements per dur a terme els preceptes de l'ordre. La xicoteta església va ser un dels darrers elements construïts del conjunt conventual. Ara, per fi, arriba el moment de concloure la llarga restauració de l'edifici. La segona fase de la restauració de la capella ja està en marxa.

I per això cal que tots ens felicitem. Les circumstàncies de la Història van permetre que l'edifici, en lamentable estat de conservació, arribara fins als nostres dies. La sensibilitat

d'un equip de govern, allà per l'any 1997, va fer se es mamprengheren les obres per recuperar l'edifici. Primer mitjançant una escola taller i després, amb altres iniciatives. Polítics de tots els colors han unit esforços per convertir-lo en focus cultural de tota la comarca. Per fer de l'edifici un motiu d'orgull del nostre poble.

Ara s'ha presentat la segona fase de la restauració per part de l'alcaldeessa del municipi, Xaro Miralles, també regidora d'Urbanisme, però hem notat a faltar la presència del regidor de Cultura, Barberà. Resulta estrany, si més no a nosaltres ens ho pareix, tenint en compte les paraules de l'alcaldeessa indicant que el Convent "serà un espai cultural més que podem gaudir els benicalandos". Esta clar que les obres venen subvencionades pel govern central, a través del ministeri de Foment, i això podríem considerar-lo urbanisme, però com bé diu Miralles, és "un espai cultural", no? Doncs, no hem sentit al regidor del ram.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: a qui corresponga de la casa gran, i és l'enèsima vegada, i segurament ens tocarà fer l'enèsima+1 (com si fos un problema matemàtic), en que fiquem damunt de la taula la mala planificació dels esdeveniments de tota mena que se programen al nostre poble. No pot ser que tantes, i tantes vegades, s'entropesse amb la mateixa pedra de solapar actes i més actes cada cap de setmana i no poder anar-ne a molts. Si són capaços de ficar-los a l'agenda del mes (i esta és una altra, quan surt!), no són capaços de mirar de no solapar-los? A vore si la picor de les panissoles els fa espavilar i a la de Nadal s'ho miren una mica... millor!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

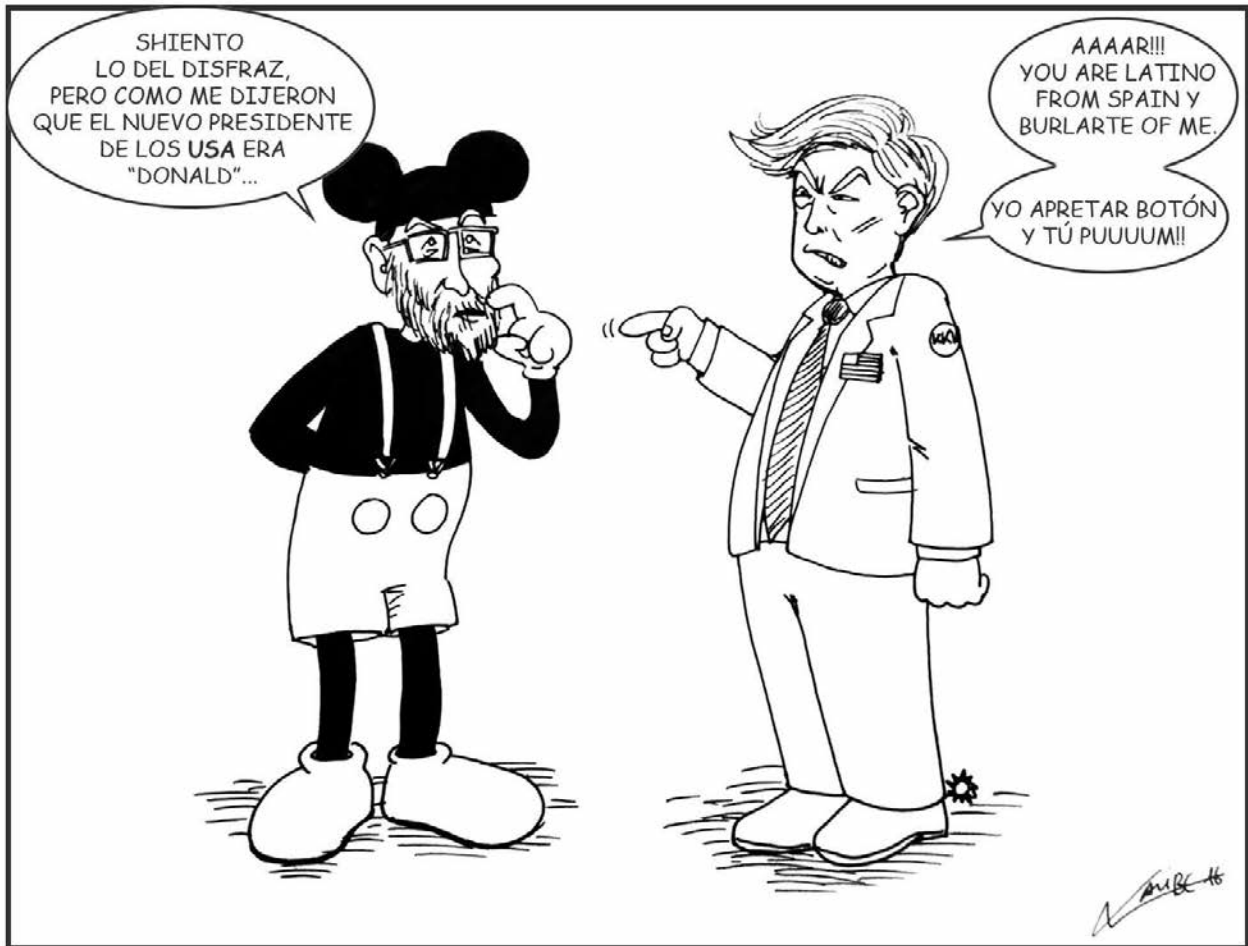
© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al día

diario digital de benicarló

Després d'una dècada, acabaran les obres de restauració del Convent de Sant Francesc

text REDACCIÓ

Els antics murs d'austeritat franciscana de l'antiga capella del Convent de Sant Francesc de Benicarló, van, poc a poc, recuperant l'aspecte que presentaven a finals del segle XVII i principis del XVIII. Després de sofrir inundacions, humitats, filtracions i dos incendis ben documentats, els treballs de restauració que es duen a terme en la capella han tret a la llum interessants pintures murals i han recuperat les capes més antigues de policromia que decoraven les capelles laterals.

L'alcaldeessa de Benicarló, Xaro Miralles, va visitar el recinte per comprovar in situ la marxa dels treballs i intercanviar impressions amb les especialistes que treballen en el Convent amb meticulositat d'orfebre. Miralles ha recordat que «els treballs de restauració del Convent de Sant Francesc es van iniciar ja fa 26 anys, i amb la segona fase de la rehabilitació de la capella, finalitzarà el Projecte Integral de Restauració de tot el recinte».

Els treballs d'aquesta segona fase de rehabilitació de la capella franciscana estan finançats pel Ministeri de Foment en un 61%. L'alcaldeessa ha recordat que «aquesta última fase es pot dur a terme gràcies a que la capella del Convent és un dels quatre projectes valencians subvencionats per la Direcció general de Patrimoni (depenent del Ministeri), en el

marc de l'ordre d'invertir l'1,5% del pressupost en recuperació de béns culturals». En el cas de Benicarló, els fons provenen de les obres de desdoblament de la N340. Es tracta d'un dels quatre projectes aprovats en la passada anualitat a tot el País Valencià per a ser subvencionats en el marc d'aquest programa. Els treballs van encaminats a finalitzar les obres de recuperació de l'antic convent de Sant Francesc, un edifici fundat en 1578 per Fra Cristóbal de la Plaza la recuperació del qual la van realitzar diverses escoles taller.

ELS TREBALLS

Serà la mercantil DURANTIA INFRAESTRUCTURES, l'encarregada d'executar el projecte de recuperació de la segona fase de la capella. L'adjudicatària realitzarà els treballs per un import de 229.463,75 euros, IVA exclòs. Després de dos mesos de treballs, les restauradores han tret a la vista les inscripcions, esgrafiats i pintures que decoraven les capelles de l'Evangelí i de les Relíquies. Les tres especialistes que treballen en el Convent estan recuperant també les capelles de l'Epístola, que se situen en la part dreta del recinte, i on han aparegut fins a set capes de policromia superposades. En conjunt la capella es deixarà "d'una manera austera, com correspon a un edifici franciscà", va incidir l'alcaldeessa. El sòl es pavimentarà amb

ve de la pàgina anterior

marbre gris de Santa Magdalena, d'acord amb el color de les parets, que finalment es pintarà de gris siena perquè convisqui amb les diferents tonalitats de les pintures murals. En aquesta fase també es realitzarà l'estudi antropològic que permetrà datar les restes humanes aparegudes en els enterraments descoberts en la primera fase.

La coordinadora dels treballs de restauració, Pilar Martín, va subratllar les principals dificultats que presenta la recuperació integral de la capella: «humitats, filtracions, incendis, arrebossats de diferents èpoques i pintures molt deteriorades». Però encara així, Martín va remarcar que «la capella és una caixa de sorpreses, degut en bona part a les múltiples capes de policromia que se superposen». L'estratègia dels restauradores es recuperar les més antigues i millor conservades i deixar testimonis o «finestres» que permeten apreciar una part dels diferents estils artístics que conviuen als murs i que donen fe de diferents etapes històriques. La restauració de les pintures murals de les Capelles de l'Església de l'Antic Convent de Sant Francesc de Benicarló la realitzarà l'empresa CYRESA ARQUITECTÒNIC, S.L., per un import de 97.473,93 euros, IVA exclòs. El projecte de restauració de les pintures murals permet conèixer de prop l'estat de conservació en el qual es troben, gràcies al estudis que es van realitzar el 2014.

ve de la pàgina anterior

EL PROJECTE

Pel que fa als usos als quals es destinarà la capella, l'alcaldeessa va avançar que «l'Ajuntament dotarà l'espai amb les últimes tecnologies de so i llum, ja que les proporcions són idònies per a concerts, conferències i espectacles de petit format». De fet, no es llevarà el graó de l'altar, com estava previst en el projecte, ja que ajudarà en aquests futurs usos. «Serà un espai cultural més que podrem gaudir els benicalandos», va dir Miralles. A més va recordar que «hi ha un equip multidisciplinari treballant i estudiant totes les possibilitats per aconseguir un espai harmoniós i concorde, que integre tots els elements patrimonials i compatibilitzen els usos de la capella amb les necessitats del Museu de la Ciutat».

L'obertura d'un espai de comunicació amb el local municipal confrontant, actualment cec, i l'obertura de l'espai de comunicació del cor amb la planta primera del Mucbe, igualment cec en l'actualitat, ajudaran també a l'accessibilitat de l'espai. L'adequació de rampa d'accés al nivell d'acabat de l'església i l'alçat del paviment finalitzaran aquesta fase. En els paraments, sanejats en la fase 1a de la intervenció, s'aplicarà revoco decoratiu de color gris siena. La reintegració volumètrica d'elements molturats de guix i escaiola en capelles i nau central i la realització d'estucats i reparació de sòcols en el presbiteri serviran per reintegrar volums perduts. En els sòls, es procedirà al pavimentat de nau central, presbiteri i capelles amb pedra natural calcària de Santa Magdalena de Polpís. La neteja i posada en valor de làpides sepulcrales que van aparèixer en l'anterior fase de restauració, i el pavimentat de cor amb tarima de roure massissa, ajudarà a completar aquest apartat dels treballs. Un dels aspectes que ajudaran a la reutilització de l'espai és la instal·lació i connexió d'equips de climatització, amb el cablejat d'instal·lació elèctrica i instal·lació de quadres, i l'execució de projecte d'il·luminació LED. Finalment, es realitzarà la instal·lació d'àudio i megafonia, incloent equipament complet d'alta qualitat.

UNA MICA D'HISTÒRIA

El Convent dels Franciscans Descalços, va ser fundat el 1578 per Fra Cristòfol de la Plaza. L'organització general de l'edifici girava al voltant d'un petit claustre central construït totalment amb rajola revocada amb morter i calç, amb simples pilastres quadrades, arcs de mig punt i algunes motlures. Al segle XVIII, el Convent es va reformar i va ser reestructurat per poder elevar una planta més i construir-hi les columnes. Aquestes reformes es degueren al creixement de la comunitat, que va arribar a comptar amb cinquanta religiosos. Les reformes que es van dur a terme van consolidar l'aspecte del Convent tal i com es pot veure avui en dia. Tant la façana com el seu interior presenten un aspecte senzill, sense riqueses i molt auster, fins i tot l'església. La façana de l'església és barroca, del 1791, i no correspon a l'arquitectura originària del segle XVI. Com a conseqüència de la Desamortització de Mendizábal, el 1835 l'ordre franciscana va desaparèixer de manera definitiva a Benicarló. El 1843, l'Ajuntament de Benicarló va sol·licitar

l'edifici per a remodelar-lo i acollir les escoles públiques de grau elemental i va ser la Casa de l'Educació fins al 1919. Després, de manera provisional, el Convent es va utilitzar com a Hospital de la Caritat, per acollir els pobres i malalts de l'epidèmia del còlera de 1885. Del 1923 fins al 1973, l'edifici va ser caserna de la Guàrdia Civil i, posteriorment, va ser utilitzat com a dependències municipals i magatzem.

Finalment, després de més d'una dècada de restauracions portades a terme per l'Escola Taller, el Convent de Sant Francesc és declarat Bé d'Interès Cultural (BIC), mitjançant el Decret 169/2007, de 28 de setembre, del Consell, pel qual s'inclou en la Secció Primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

2n CONCURS DE CANTAUTORS AMB LA VEU PETITA

text REDACCI

La col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló permetrà dotar econòmicament amb 1.400€ tres premis als millors cantautors en qualsevol de les llengües minoritàries de l'Estat.

La segona edició del Concurs de Cantautors amb la Veu Petita que organitza l'Associació Petit Festival de Benicarló estarà dotada amb 1.400€ gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Benicarló. Amb dos premis de 600 i 500 euros respectivament, i un premi del públic de 300€, el Petit Festival donarà suport un any més la tasca creativa dels cantautors que utilitzen alguna de les llengües minoritàries de l'estat espanyol, siguin oficials o no. El gran èxit de participació de la

primera edició, amb més de 40 participants en cinc llengües (català, èuscar, aragonés, occità i asturleonés), ha esperonat un any més la col·laboració entre l'organització del festival i l'Ajuntament. Sònia Llorach, presidenta del Petit Festival, assenyala "les bones perspectives d'aquest concurs que va nàixer amb la intenció d'incentivar la cançó d'autor en aquelles llengües que menys suport reben per part de la indústria discogràfica i les institucions". Tot i que el Petit Festival encara no pot concretar les dates exactes de la convocatòria, Franjo Tejedor, un dels responsables del concurs, afirma que "la recepció de cançons s'obrirà cap a principis de l'any vinent i estarà tancada per l'abril. Els participants hauran de presentar dos cançons no comercialitzades enllaçades a youtube, per tant en format de vídeo, que seran publicades a través del facebook del Petit Festival".

PIM, PAM, PÓLVORA AL SETRILL

text REDACCI

Quina sort tindre uns mestres de pirotècnia a casa! Divendres 28 d'octubre, Miguel Angel Tomàs i Jaime Verge Carrasco (de Pirotècnia Tomàs) ens van fer saber coses del món de la pirotècnia desconegudes per complet i que són molt curioses. Va ser una gran lliçó de pólvora que estem segurs ens farà veure amb més coneixement de causa la pròxima "masclètà" o el pròxim castell de focs. Una sessió molt enriquidora i distreta explicada per uns grans professionals que ens demostra que, de vegades, no cal anar lluny per a buscar grans artistes. En aquest cas, uns grans artistes i professionals els tenim a Benicarló. Gràcies, per la xerrada i per les sensacions que ens transmeteu amb les vostres disparades.

Trump, immigració, por

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Aquests últims dies s'ha parlat molt de la victòria de Donald Trump a les eleccions nord-americanes. S'han fet molts escarafalls sobre com és possible que una persona amb idees masclistes, retrògrades, xenòfobes, racistes, haja pogut arribar a ocupar el lloc de més responsabilitat del món. Moltes veus, tanmateix, s'han referit de manera lúcida al fet que la victòria de Trump, més enllà de ser una mala notícia, és sobretot un símptoma. Símptoma de moltes coses: de l'allunyament de la població occidental respecte a la classe política, de l'augment dels populismes arreu del món, entre d'altres. També marca la irrupció descarada i desacomplexada de la qüestió immigratòria en l'agenda política mundial. Del discurs de la por.

Occident té por de la immigració. Té por de no poder assumir la diferència que suposen els nouvinguts, té por de perdre la comoditat d'un nivell de vida insolidari i egoista, té por de desfigurar-se amb el contacte amb noves cultures, té por del terrorisme i posa tothom en el mateix sac. Els governs dissimulen i articulen un discurs políticament correcte, sense tampoc implicar-se massa. Però el fet de la por a l'immigrant, o fins i tot de la xenofòbia, circula per tot arreu, i sobresurt com els ullals quan ja no es poden contenir més: Trump als EUA, Le Pen a França (on el Front Nacional és el segon partit més votat), Viktor Orbán a Hongria. La política favorable a l'acolliment de refugiats està passant factura a la cancellera alemanya Angela Merkel.

La por hi és, i va camí de convertir-se en un dels eixos de conflicte, debat i patiment d'aquest segle. Per això hauria de prendre's molt seriosament. I fa l'efecte que els governs que ens són més pròxims miren cap a un altre costat, i van deixant la qüestió sota l'estora. El tema de la integració dels immigrants és fonamental, si no volem trobar-nos d'aquí uns anys amb l'esclat de conflictes com els de fa un temps a la banlieue de París. És un dels reptes més importants que tenim com a societat, i jo no veig per enlloc l'articulació de plans i polítiques profundes d'integració.

O és que algú creu que a Benicarló, per anar davallant a la concreció més propera, s'està avançant en la integració dels immigrants? A mi em sembla que no. S'està creant un gueto, si és que no existeix ja, de població marroquina, que cada cop es relaciona menys amb els autòctons. La desconfiança dels indígenes locals cap als nouvinguts és més que manifesta, fins i tot hi ha moltíssima gent que tria l'escola dels seus fills en funció de quants "morets" hi haurà a classe. Hi ha un abisme d'incomunicació entre les diverses comunitats, i especialment cap a la islàmica. Moltes dones

musulmanes ni tan sols aprenen el castellà.

És clar que els immigrants haurien d'esforçar-se més a integrar-se. Però és responsabilitat dels governants nostres fer-los veure aquesta necessitat i oferir polítiques d'integració reals i ambicioses. Hem d'aconseguir que siguin ciutadans de la nostra societat: que ells se'n senten, i que nosaltres els hi veiem. No podem esperar que ells tots sols facen l'esforç de la integració. A Benicarló, amb una població immigrada d'unes 5000 persones, no creieu que això hauria de ser una prioritat? Potser estic mal informat, però només conec iniciatives puntuals que, a la vista dels resultats, no estan sent prou efectives. Encara sort de l'enorme esforç que porten a terme els mestres de l'escola pública. Amb tot, que pocs alumnes marroquins arriben a assolir uns nivells mitjans de formació.

Als Estats Units ha guanyat Trump. Però a Benicarló, l'any passat, Democràcia Nacional, un partit d'extrema dreta, va aconseguir 351 vots. I vosaltres, i jo mateix, quants marroquins coneixem pel seu nom?

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Per motius que ni a vosté ni a ningú li importen no vaig poder assistir a cap dels actes organitzats amb motiu dels premis literaris que amb tanta força i entusiasme han arrencat al nostre poble. Ho he seguit a través de les xarxes socials i a través dels mitjans de comunicació del territori (La Veu de Benicarló també, és clar) i es comprén que de veritat ha estat una cosa de molta substància. Les actuacions prèvies al lliurament m'han contat que digníssimes. Llàstima que no estiguérem tots. Vull dir tots els que ens pensem que tenim cert interès en temes culturals. Mitja entrada a l'auditori a algunes representacions. De gent del poble no se'n pot esperar molta més, però ja sabem que ací portariem lo Nostre Senyor en presència carnal i hi hauria gent d'altres llocs (de Vinaròs per exemple) que no vindrien a vore'ns.

S'ha vessat molta fel a internet per la intervenció d'actors afins a la ideologia del regidor de Cultura. Són comentaris fets amb ressentiment i amargor. Nem a pams. A quin públic es pretén arribar amb aquestes posades en escena? La companyia que va fer el muntatge sobre versos d'Estellés té suficient nivell? Si la resposta és sí, que és que sí, no hem de començar a mirar matrícules ni a dir bobades. Com diuen els valencians, què li fa el rabo pa córrer? Quan tornen a manar ells, ho veig, ja poden vindre el malcriat de Francisco a cantar l'himne, el deslligat d'Arévalo a contar acudits de gangosos i el señorito andalús de Bertín Osborne a cantar buenas noches señora. Tot gent ben arrelada al país (seu) i a la cultura (seua també).

Per cert, també passejant-me pel món virtual he comprovat que hi ha qui anomena «cultureta» a persones interessades en la Cultura, així, amb majúscula. I que ho diuen amb menyspreu. La ignorància és molt atrevida. Però que molt.

Aquesta gent hauria de sortir més de casa. Ja diuen ells que viatjant es cura el nacionalisme. Espanyol afegiria jo. Podrien comprovar com a tot arreu, a tot el món mundial, s'estimen les seues coses i les respecten i les difonen i n'estan orgullosos. I també, si llegiren una mica, no els passaria res. No parlo només del Marca o l'Sport, no, ni de la guia telefònica o dels llibrets de falles. Posem la galga que si no s'esbarrarà el matxo. La prudència és bona consellera i abans d'escriure res convé pensar-ho si més no un parell de vegades. I si allò que escrius ho ha de vore algú, encara més meditat. Sort que les meues cartes només les llig vosté, senyora Garcia.

M'ha encisat perquè em té enganxat l'article de Joan Heras. Quina claredat d'exposició i quantes coses sap. Fa un retrat del natural del president del Gobierno i d'allò que podríem anomenar el fatxerio en general. Quan sento parlar a David Fernández, el de la CUP, el veig també un xic assenyat i realista amb aquelles dosis d'idealisme que necessitem per viure. Sabia també que al fotògraf Jordi Borràs li la tenien jurada tots aquests, però no ho sabia això de «Jordi Borràs a la càmera de gas». Com són, pobrets meus.

I més dies gloriosos de Josep San Abdón. Sí que ho són, sí, de gloriosos. El comentari que fa sobre l'actuació de Raimon a casa nostra és una delícia i no la pseudocrònica infumable que van publicar vostés. Que quede clar.

Aquesta vegada no estic massa d'acord amb J. Guillem. Segur que hi ha benicarlandos que se n'alegren que el monòlit de la IV Divisió Navarra per fi desaparega del nostre paisatge, però estic convençut que si fóra per molts benicarlandos demòcrates de tota la vida, aqueixes pedres encara estarien al Pla.

Ricard Camarena, Carxofa d'Or. Molt bé està. Igual la festa ja la podem vore per Canal 9...

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Obres a les fosques

Mireu, esta setmana, la veritat és que no sabem com sortirà la cosa. Entre que el personal, després d'això de la Trumpada, està molt desmoralitzat i no s'arrima a la feina, i que a qui li toca replegar i escriure les bajanades que el conclave tafaneric ha de supervisar (quan ho fa, cada vegada estan més dropos també aquesta gent...), està una mica cansat, ja vorem per on traiem el cap. Però en fi, si s'ha de fer... doncs es fa, i així comencem per esta dèria que ens ha agafat al poble de voler endreçar o adaptar totes les rampes dels passos de vianants. Ja està bé que ho facen, tot i que tal volta amb una mica més de cura la cosa podria haver quedat millor en veure que en alguns que han arreglat, a l'acabament de la rampa han deixat una mena de rebava amb un clotet que segurament, de baixada no empenyarà tant, però de pujada... Enginyers ho deuen haver dissenyat, no? I una altra cosa que resulta endèmica en la majoria d'obres, no només d'aquesta: la mala senyalització. Molta tanca amunt i avall, a un costat i a l'altre... i poc indicada. Per posar l'exemple més evident, a la plaça de la Constitució, ja de nit, com la cosa està per estalviar energia i la majoria dels pals d'il·luminació que l'envolten estan a les fosques, allò pareix la gola del llop i, clar, aleshores als passos en obres les tanques no es veuen. Tant

costaria penjar-hi una d'eixes llums autònomes per millorar-ne la visibilitat? Això no hauria de ser una bona pràctica de la seguretat en el treball? Òbviament, la dels treballadors i la dels vehicles que se les poden emportar per endavant! I si no hi ha diners... un cresol, com abans!

Municipals d'urgències

Vinga, ara toca una mica dels nostres amics de la policia local. Mireu quina rècua d'informes: "12 06:22 Asistencia sanitaria en un domicilio de la C/ Del Vi de Carlón por la caída de un hombre mayor en su domicilio. No necesita traslado. 12 14:53 2. Varón caído por las escaleras con un fuerte golpe en la cabeza. La Patrulla se desplaza a un domicilio de la C/Del Vi de Carlón para atender a la persona accidentada y posterior traslado con la ambulancia al Hospital. 12 17:06 Asistencia sanitaria a un varón que se había lesionado en la cabeza en la Estación de Ferrocarril. Se colabora con los servicios sanitarios. 13 13:09 Asistencia sanitaria a una mujer mayor por una caída en la C/ De L'Organista Coscollano y posterior traslado con la ambulancia

al Hospital por fuerte dolor en el brazo.". Segur que us preguntareu si açò és un nou servei sanitari que tenim a Benicarló. I és que no ens negareu, veient els partes de dalt, que més que un servei policial... pareixen un hospital de campanya. La veritat siga dita, algunes vegades podem fer comentaris d'estil sobre aquest gènere textual, però avui el que cal és expressar-los el reconeixement pel seu treball ajudant la ciutadania i estant al peu de l'escala quan els necessiten.

Art urbà i conducció

Va, i ja que parlem de policies, era de vore la cara que se'ls va quedar als locals i als de la Benemèrita al davant del cotxe de la imatge que ací us ensenyem. Com havien d'explicar allò en un atestat? Ni volent-ho fer a posta un conductor podria reproduir la mateixa heroïtat. Us ben podem assegurar que no és cap muntatge. La imatge és real i col·locar, millor dir encaixonar, el vehicle entre les dos parets, al mig de carrer del riu, tota una proesa de l'atzar. A nosaltres també ens faltarien les paraules. Com en una partida de bitlles entre una furgona i el susdit

ve de la p gina am
rior

CDBenicarlo @CDBenicarlo · 3h

Guillem Ripollés marca un Hattrik en 7 minutos ,flanqueado por Jairo que habría el marcador @golsmedia

cotxe encaixat, de rebot, pot resultar aquesta intervenció, diríem artística, aquesta obra mestra de l'escapisme (frustrat) que, pel que tenim entés no va provocar més desgràcia que els xaps als vehicles, i va deixar bocabadats a tots els que per allí circulaven. De fet, ni els policies primer, mentre feien l'atestat, ni el tècnic de la grua després quan intentava traure el cotxe, no van poder evitar perplexitat en què els havia deixat aquella composició. Les imatges de l'encaixada es van convertir de virals. Més d'un encara li està pegant voltes per si era un vídeo d'eixos que després surten a la tele.

Falta de pudor... gramatical

I ja que estem a la xarxa, està clar que la immediatesa, la falta de reflexió o de planificació del discurs, com es pot comprovar setmanalment en aquesta pàgina, no ajuda gens a la llengua. A cap de les llengües. La quantitat d'errades ortogràfiques i altres barbaritats lingüístiques que podem vore i llegir entre piulades, facebook, whatsaps,... ha arribat a un grau tan superlatiu que qualsevol mena de vergonya o de pudor han quedat relegats al més mut oblit. El que ara us ensenyem, d'ací de casa nostra, només és un xicotet exemple, però en tenim a cabassos. Podeu llegir a la imatge que us presentem, de la celebració d'un partit de futbol benicarlando, "marca un Hattrik" o "habría el marcador". Certament la terminologia anglesa, traspasada ací al castellà o al català, té la seua dificultat i, per tant, es pot entendre, només entendre, que s'haja escrit incorrectament, tot i que, avui dia està prou estandarditzat el terme "Hat-trick". Ara bé, hi ha algunes faltes que... fan por! Dir que "habría" el marcador, quan havia de ser "abría" és una rucada supina. I això que era castellà! Vet ací, confondre el ver "haber" amb el ver "abrir"! A més d'un, tot i fer tots els hat-ticks que volgués, "se les habría de abrir", altra vegada la porta de l'escola. Sí, senyors, entre gol i gol... un llibre. Sortiríem tots guanyant!

La lluna, la pruna...

Diu la vella cançó que vam aprendre a l'Amunt: "La lluna, la pruna, vestida de dol, son pare la crida, sa mare no vol"... però no, no anem ací, a buscar l'entrellat d'aquesta lletra que podrien haver firmat Carles Salvador o Joan Salvat-Papasseit. Simplement ens ha servit d'excusa per a introduir-nos en el que aquesta setmana ha estat un dels esdeveniments visuals astronòmics més bonics dels últims 70 anys, que va ser quan es va veure l'última superlluna. Tot i així, com nosaltres som una mica especials i també ens volem sumar a la festa celestial, ací us presentem dos d'estes llunes que els nostres

seguidors ens han enviat: la "luna hiena", i la "mortadela". Quina de les dos resulta més espectacular? Sabreu distingir-les, no? O haurem de posar el títol a sota? Bé, ja havíem anunciat que aquesta setmana (tampoc) no anàvem massa fins, així que fins ací hem arribat. La setmana que ve més... si no passa res!

Luna hiena 🐾

L'exercici teatral descarnat d' "Actrius" ompli el Pedro Mercader

text AL·CIA COSCOLLANO / LACALAMANDA.COM

fotos JES S MAESTRO

'Actrius (E.R.)', escrita pel català Josep Maria Benet i Jornet i amb la qual va guanyar el Premi nacional de Teatre l'any 1995 era rescatada per Teatre de Guàrdia, que la portava sense complexos aquest cap de setmana al Pedro Mercader

Sabiem de la gran evolució d'Ainara Rolindez, però la sorpresa venia de la mà de tres actrius que no teníem catalogades. Carmen Roselló (Glòria Marc); Eva Maria Sánchez (Assumpta Roca); Mª José Sánchez (Maria Caminal); Ainara Rolindez (Noia), acceptaven el repte de interpretar 'Actrius (E.R.)', una obra a l'alçada d'*All about Eve* (Eva al nu), escrita pel català Josep Maria Benet i Jornet i amb la qual va guanyar el Premi nacional de Teatre l'any 1995, guardó que figura entre molts altres premis que acrediten la seua consolidada trajectòria. Cal remarcar que Ventura Pons va dirigir una pel·lícula amb el mateix títol molt fidel a l'obra de Benet.

Dirigida pel director teatral Josi Ganzenmüller –que complia les 500 representacions com a director-, l'obra ofereix teatre obert en canal. Un retrat de les aparences que oculten la veritable personalitat i que deixa entreveure inseguretats, intimitats, enveges i estimes, somnis, frustracions i anhels. Amor i odi a parts iguals, els anhelats jocs amb la immortalitat, que se escapa com l'arena entre els dits, tant humana com impossible d'agarrar, finalment. Ja ho diu el personatge de

Maria Caminal, tot es qüestió d'anys, ni tan sols Shakespeare resistirà el pas del temps.

Aspirants i actrius que han tingut diferent sort en el món del teatre. La visió de la Noia aspirant observa amb perspectiva panoràmica, tot i que com les altres peces del joc d'escacs, no deixa de tindre el virus del teatre inoculat. L'obra gira al voltant d'una gran figura teatral Empar Ribera –la Ribera-, que mai no apareix en escena, però que sobrevola com un fantasma les vides de les protagonistes, fins i tot després de la seua mort. Com també el fantasma de l'Anna, l'amiga morta, l'hereva teatral de la Ribera i quarta en discòrdia, marca el ritme professional i vital de la resta de personatges. També la solitud i la mort estan presents al llarg de tota l'obra com a espases de Damocles.

www.jesusmaestro.com

ve de la pàgina anterior

Sorprenent la interpretació d'actrius -que no teníem catalogades- en una obra de molta envergadura que resolen amb total solvència. Es fiquen en la pell de companyes d'escenari, d'amigues però competents, al cap i a la fi. Ens endinsem amb suavitat albirant les primeres enveges i efectes mirall per a muntar posteriorment en intensitat fins que les desavinences personals són exposades cruament davant el públic.

Però la Marc sense la Roca no tenen sentit. Per això, quan finalment una vol abandonar la partida, l'altra sap que deixarà de tenir el *leitmotiv* que la impulsa a continuar actuant: la competència amb la amiga, que és verí però també oxigen. I prefereix actuar amb ella abans que permetre que l'altra desaparegue dels escenaris, perquè llavors tot deixarà de tenir un sentit i un perquè.

La passió, la vida i la mort, l'esforç, l'amor per l'ofici, la necessitat de ser volgudes, l'estima que dona el públic. Actuo -com els lletraferits escriuen-, per a sentir-me estimat, o per la necessitat de ser un altre.

La funció estava dedicada a Elena Alsina Oliver, la jove que molts coneixíem en alguna de les seues diferents vessants, de somriure ampli i sincer. Va formar part del grup teatral en els muntatges de les obres 'Historietes' (Glups!!!), i a 'La venjança de Don Mendó'. La mare d'Elena, present a la funció, rebia un ram de flors en finalitzar l'obra. Les actrius, a l'escenari, amb els ulls humits. En aquell moment deixaven de ser Actrius per passar a ser Carmen, Eva i Mª José , simplement i immensa: companyes de vida.

Perquè l'obra, finalment, anava també d'això, de companyes de viatge en aquest món meravellós i brutal, i especialment, en el trajecte vital de l'univers complex, imprevisible i sensible del teatre. Que grans!

Isabel Balaguer amplia el seu avantatge en la Challenge de ciclocròs

text VICENT FERRER foto CC DEPORTES BALAGUER

Després de la disputa de la vuitena prova de la Challenge de ciclocròs de la Comunitat Valenciana a Carlet, la benicarlanda Isabel Balaguer amplia la diferència amb la segona en la classificació general, en la categoria junior, després d'aconseguir una nova victòria. Mar López es va classificar en desena posició en elite i és setena de la general. En la categoria de màster-50, José Julián Balaguer va acabar segon, consolidant la seua segona posició en la general. La prova es va disputar sobre un circuit molt ràpid però amb zones tècniques i amb una part una mica lenta i trencacames. El diumenge a Picassent pròxima prova.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló

aviva
Agència de Promoció del Valencià

L'Ajuntament reconeix els esportistes amb èxits destacats

text REDACCI foto V. FERRER

Benicarló va celebrar este passat divendres un acte de reconeixement institucional a esportistes i clubs benicarlandos que han aconseguit èxits esportius en els últims mesos. L'acte es va realitzar al Magatzem de la Mar.

A diferència de les nominacions que es fan en la Gala de l'Esport anual, i que té el seu reglament específic i aprovat per totes les entitats esportives locals des del 2009, aquests actes de reconeixement institucional es porten fent des de l'any 2009 per a homenatjar tots aquells esportistes benicarlandos que, havent aconseguit èxits d'àmbit nacional o internacional, no militen en cap club local (i per tant no poden accedir als premis de la Gala de l'Esport) o bé sí que militen en clubs locals però no han sigut nominats per les seues respectives entitats esportives per la Gala de l'Esport.

A més a més, el Consell Consultiu d'Esports ha aprovat enguany que el calendari per a fer els reconeixements institucionals a esportistes quede establert en els mesos de novembre, març i juny, coincidint aquest últim amb la Gala de l'Esport.

Els esportistes i clubs homenatjats van ser

Sebastián Ferrer Fernández, pels seus èxits a la Copa d'Espanya de Jujitsu, que va tindre lloc a Ontinyent el 25 de juny de 2016.

Uriel Heredia Odon, pels seus èxits a la Copa d'Espanya de Jujitsu, que va tindre lloc a Ontinyent el 25 de juny de 2016.

Cristina Ferrando Forés, pels seus èxits al Campionat d'Espanya Absolut d'Atletisme en Pista Coberta, el 6/3/2016 i la XXXV Copa de SM el Rey i la Reina de Clubs, el 30/1/2016.

Daniel Esbrí Esteller, pels seus èxits en la modalitat de triatló, durant la temporada 2016 (Campionat d'Espanya MD, Campionat d'Espanya LD i Copa d'Espanya).

Marta Noelia Lluch Escuder, pels seus èxits en les modalitats de duatló, aquatló i triatló, durant la temporada 2016, així com la seua participació en el Campionat d'Espanya per Equips (categ. elit) i el Campionat del Món de Duatló en Avilés.

Club Natació Benicarló, per la seua trajectòria esportiva i el seu ascens a Divisió d'Honor en la temporada 2016.

Carla Masip Gimeno, pels seus èxits en la modalitat d'atletisme, durant la temporada 2015-2016 i el seu primer lloc al Campionat d'Espanya Júnior (800m), que va tindre lloc a Castelló el 3 de juliol del 2016.

David Tena Pérez, pels seus èxits en la Copa d'Espanya de Tir (foso universal), que va tindre lloc en Mollet del Vallés el 25 de setembre de 2016.

Nassim El Habas i Nayara Palazón, pels seus èxits esportius, durant la temporada 2016, i el seu primer lloc en la Copa del Món de Wheelchair Latin Combi (classe 1).

Leire Rovira Cuartero, pels seus èxits al Campionat d'Espanya Absolut de Gimnàstica, que va tindre lloc a Guadalajara del 8 al 16 de juny de 2016.

Noa Ros Esteller, pels seus èxits al Campionat d'Espanya Absolut de Gimnàstica, que va tindre lloc a Guadalajara del 8 al 16 de juny de 2016, i la seua participació amb la Selecció Espanyola de Gimnàstica.

Maria Añó Baca, pels seus èxits al Campionat d'Espanya Absolut de Gimnàstica, que va tindre lloc a Guadalajara del 8 al 16 de juny de 2016, i la seua participació amb la Selecció Espanyola de Gimnàstica.

Club Mabel, pels seus èxits de l'equip Individual Junior, amb les gimnastes Helena Andrei Gympy, Alba Bautista Cañas i Ruth Pastor Castellote, al Campionat d'Espanya de Gimnàstica, que va tindre lloc a Guadalajara del 8 al 16 de juny, 2016.

SEGONA JORNADA LLIGA PROMESAS A BENICARLÓ

text i foto CNB

Dissabte 12 de novembre a la piscina municipal de Benicarló va tindre lloc la segona jornada de la lliga provincial de promeses amb la participació d'equips de les categories benjamí i aleví.

Amb les grades plenes de públic el CNB va presentar un nombrós equip de 36 nedadors, dirigits per Lucía Vicente i Carla Cornelles.

L'equip va estar format pels següents 36 nedadors: Adrián Jiménez, Yeray Ibáñez, Dino Boutice, Iker Bertomeu, Cristian Sorin, Gerard Labèrnia, David Balaguer, Joan Verge, Alejandro Rodríguez, Oscar Balaguer, Joan Ballester, Bianca Ralea, Daliela Valdearcos, Paula Alcaraz, Martina Caldés, Joana Bel, Ainhoa Baró, Alicia Harris, Elsa Martínez, Diego Pérez, Dylan Villanueva, Héctor Castillo, Henar Àvila, Noemí Verge, Alejandra A Oroian, Maria Verge, Laia García, Laura Beltran, Eva Valdearcos, Sara Vea, Sara Troncho, Clara Salvador, Laura Verge, Paula Falcó, Marta Cheto i Maria Ginesta.

Abans de començar la competició va haver un emotiu minut de silenci en homenatge a Agustí Bel que va morir aquesta setmana.

Respecte a la competició, cal esmentar l'entusiasme de molts dels nedadors, alguns dels quals, els més menuts, era el primer cop que competien oficialment.

Els resultats més destacats dintre de l'equip benicarló, foren: els segons llocs de l'equip benjamí de relleus femení dels 4x100 esquena; de Gerard Labèrnia, als 100 lliures benjamí de 2005; de Henar Àvila, als 200 esquena aleví de 2005 i de Diego Pérez als 200 esquena aleví del 2004.

En resum, una bona jornada que demostra que hi ha aixina una base de nedadors molt nombrosa i això és una molt bona notícia per al futur competitiu del club.

RECONeixEMENT AL CNB PER L'ASCENS A LA DIVISIó D'HONOR

text i foto CNB

RECONeixEMENT AL CLUB NATACIó BENICARLó PER L'ASCENS A LA DIVISIó D'HONOR, MÀXIMA CATEGORIA DE CLUBS DE LA NATACIó VALENCIANA

Divendres 11 de Novembre, al magatzem de la mar, va tindre lloc un acte d'homenatge a esportistes locals destacats durant el present any 2016.

Dintre d'aquest acte, dirigit pel regidor d'esports, Carlos Flos, va tindre lloc un reconeixement a l'equip del Club Natació Club pel fet destacat d'haver aconseguit l'ascens a la màxima categoria de la natació valenciana de clubs, la divisió d'honor. La divisió d'Honor la formen els 8 millors clubs absoluts de la comunitat Valenciana.

De la província de Castelló, estan, ara, a la màxima categoria, el Castàlia, de la ciutat de Castelló i el CN Benicarló. En els 28 anys d'història del club, sols s'ha

aconseguit un altra vegada l'ascens a la màxima categoria, va ser l'any 2008.

Va recollir la placa acreditativa del reconeixement el president del Club, Xavier Rodríguez, que va estar acompanyat per una bona representació de nedadors i per l'entrenadora Myriam Martínez.

MOR ALS 73 ANYS, AGUSTÍ BEL VALLÉS, FIGURA LLEGENDÀRIA DE LA NATACIó DE BENICARLó

text i foto CNB

Dimecres 9 de Novembre, va morir Agustí Bel Vallés, mític referent de la natació benicarlanda.

Va ser un dia molt trist per als aficionats a la natació. Parlar de natació a Benicarló no es podria fer sense tindre present a Agustí Bel, part transcendent de la seua història.

Quan a Benicarló encara ni es somniava amb tindre una piscina pública ni, tampoc, amb tindre un club de natació, Agustí Bel, gran nedador d'aigües obertes, va ser l'ànima que va promoure la realització d'una sèrie de 5 travessies Peníscola-Benicarló, durant els primers anys de la dècada dels 70.

Bel, va formar part de la junta fundadora del Club Natació Benicarló l'any 1988. Junt als altres components d'aquella primera junta: Josep Espiell, JL Prats, F Domínguez, A García, F Herrera, J Ferré, J Fibla, R Mata i J Albiol, va treballar dur per aconseguir crear el Club Natació Benicarló.

Agustí va ser, també, un dels primers tècnics que va haver al Club Natació Benicarló, encarregant-se de la formació dels primers nedadors del club, sempre amb un gran entusiasme per compensar l'absoluta precarietat de mitjans que hi havia llavors.

En passar els anys, va continuar practicant el seu esport favorit i era habitual trobar-se'l al matí, a les instal·lacions de la piscina municipal, fent llargs a la piscina. Agustí va participar, anys després, en les travessies Peníscola-Benicarló organitzades pel Club de Natació Benicarló, donant

suport a la prova amb la seua presència. Quan es va fer l'acte del 25 aniversari del club, es va reservar un emotiu moment, a l'hora d'esmentar la història de la Travessia Peníscola-Benicarló, per a fer-li un sentit homenatge.

La seua darrera travessia va ser la d'enguany, el 24 de Juliol, quan va finalitzar la prova en la millor de les companyies possibles: el seu fill, Marcos i la seua neta, Joana.

Des del Club Natació Benicarló volem donar el condol a la seua família i fer un reconeixement a aquest gran nedador que va ser Agustí Bel Vallés.

SEGONA VICTÒRIA A DOMICILI

text VICENT T. PERIS

Con era d'esperar, el Comitè de competició no ha fet cas de les al·legacions presentades pel Benicarló, i ha imposat a l'equip amateur del BBF una sanció que consisteix en llevar-li els punts al nostre equip, però sense donar-li'ls al Vilafranca.

Amb aquesta sanció, la junta directiva del Càlig es converteix en defensora dels oprimits i s'omple el pap dient que ells només volien que es fes justícia, i la prova de que la seua actuació ha estat la correcta és que se'ls ha donat la raó. Sí, la raó la tenien buscant que, a un equip que estava guanyant per sis a zero davant un altre que no va acabar el partit perquè es va quedar sense prou jugadors, se li llevaren els punts per un acte tal vil i menyspreable com efectuar un canvi més dels que autoritza el reglament. Acte aquest que atenta no només a les més elementals regles del futbol, sinó que va en contra de la constitució i les més fonamentals normes de convivència. Però vet ací que a la comarca tenim el paladí de les causes justes, aquell que vela perquè ningú no adultere la competició amb joc brut i garrames de tan gran calat com la comesa pel nostre Amateur. Perquè tothom sabem que això és molt més greu que, pe exemple, fer que un àrbitre manipule un acta i reflexe a la mateixa un unflat resultat d'un partit que no s'ha jugat. Perquè els Robin Hoods moderns són així. Estan al seu bosc de Sherwood particular impeditint que ningú pugua cometre la més mínima violació del reglament, que ací estan ells, des de la Somà i la roca Nàsia per tal de vetllar per l'estricta compliment de les normes federatives. Perquè no s'ha de mirar enrere ni posar a la balança les coses positives que s'han tret d'una excel·lent relació entre ambdós clubs, ni la més recent de canviar l'ordre dels partits a petició d'ells. Però com diu el famós refrany, "Arrieros somos y en el camino nos encontraremos".

Pel que fa al nostre estimat CDB, per fi una gran notícia que ens ha omplert a tots d'alegria i esperança. Resulta que els nostres van jugar el diumenge passat a Alcalà, equip que, tot i no ocupar un lloc destacat a la classificació, havia obtingut bons resultats davant d'equips molt superiors a ells. Per aquest motiu lo papa va decidir que no aniríem, ja que la humiliació podria ser important i vam decidir quedar-nos a fer una paradeta entre Santa Malena i Alcalà, mantenint una animada conversa amb una xicota molt servicial que hi havia a la vora de la carretera asseguda a una cadira de plàstic blanc. He de dir que es va portar molt bé amb nosaltres, i que tenia una conversa molt interessant. Poc després de les sis van vore com alguns coneguts aficionats del Benicarló se'n tornaven cap al poble amb cares de satisfacció paregudes a les nostres. Llavors vam decidir tornar perquè es feia de nit i un tal Dimitri, més gran que un armari de tres portes, va venir a buscar la Lilí –que així es deia la xicota- i se la va emportar sense obrir la boca en cap moment.

En arribar a casa em vaig posar a buscar a les diferents pàgines d'internet que parlen del nostre grup i vaig descobrir

Con era d'esperar, el Comitè de competició no ha fet cas de les al·legacions presentades pel Benicarló, i ha imposat a l'equip amateur del BBF una sanció que consisteix en llevar-li els punts al nostre equip, però sense donar-li'ls al Vilafranca.

que havíem guanyat per dos a cinc, amb un contundent un a quatre al final de la primera part. A destacar que el jove Guillem Pardillos va marcar tres gols que, junt al primer de Jairo, van remuntar amb solvència un que els gaspatxers ens havien marcat poc després de començar el partit. Al començament de la segona part, Esbrí va deixar les coses encara més clares amb un cinquè i inapel·lable gol. Vaig sentir dir que un recent ex president del CDB estava a les graderies del camp de l'Alcalà de la mateixa manera que ho va fer al partit que va jugar el nostre amateur davant del Càlig. Haurem de pensar que és l'antídote del de Sant Jordi.

També em vaig assabentar que la setmana passada el segon entrenador, Saúl, va deixar les seues funcions per motius que no tinc clars, però no es difícil suposar que tenen a veure amb la marxa de l'equip i el dolent resultat i pitjor joc exhibit davant el cuer diumenge passat.

Ara el proper diumenge, a partit de les quatre i mitja, juguem davant l'Acero, segon classificat, i que no ens ho posarà fàcil. Però en qualsevol cas, allà estarem i donarem testimoni del que passe.

Per cert, l'equip amateur va tornar a guanyar davant el Cinctorrà per tres a un i segueix al capdavant de la classificació malgrat els tres punts que ens han descomptat.

COPA D'OR EN LA CATEGORIA REGNA PER AL CLUB MABEL

text i foto A. SAURA

Noa Ros, María Añó, Sofia Zanón, Marta Soliva, Victoria Plaza, Miriam Guerra i Sara González situen al club Mabel de Benicarló al més alt del podi en la Copa d'Espanya de conjunts.

Per primera vegada en la història de la gimnàstica rítmica castellonenca, un conjunt de primera categoria es penja l'or en una competició nacional. Les gimnastas del Mabel, dirigides per Manuela Belda i Blanca López tornen de Valladolid amb un merescut or penjat del coll. Després d'una brillant actuació, el jurat va proclamar campió de la copa d'Espanya de conjunts a aquestes 7 xiquetes que van defensar amb una brillant

execució i dificultat un exercici de 6 maces i 2 cercols molt difícil i dinàmic.

Amb est, ja és el 4 any consecutiu que les gimnastas del Mabel es tornen de la Copa d'Espanya amb una medalla d'or, però enguany aquesta medalla sap a glòria en tractar-se d'una categoria especial.

La pròxima cita serà a Múrcia, de l'1 al 4 de desembre, en el Campionat d'Espanya de nivell absolut on Manola i Blanca presentaran el seu conjunt de primera categoria i el seu conjunt junior. Amb tots dos les expectatives són molt bones i amb possibilitats d'aconseguir un nou títol per a l'esport benicarlendo. Els desitgem molta sort a totes elles i un gran final de temporada. A dalt aqueix Mabel, de les bones les millors!

Sopar del mercat vell per presentar els càrrecs 2017

text FMVB fotos DANI BELTR`N

La Falla Mercat Vell, que presideix Carmelo Doello Mancera, va presentar el passat dissabte 12 de novembre en un sopar de gala els seus nous representants per al 2017.

Els nous càrrecs 2017 de la comissió del Mercat Vell són:

Fallera Major: Clara Esteller Arnau
 Faller Major: Alejandro Chavalera Arnau
 Fallera Major Infantil: Joanna Giner Albiol
 Faller Major Infantil: Pau Vithanage Flos.
 Padrina de la Falla: Irene Virgos Gasulla
 Padrina del Foc: Blanca Carceller Bellví
 Padrina de l'Estendart: Susana Lluch Compte.
 Mantenedor 2017: Josep Arnau de Antonio.

Durant l'acte també es va presentar Sara Cherta Pons, com a representant de la Cort d'honor de la Fallera Major de Benicarló 2017. A més a més, el quadre d'honor 2016 també es va acomiadar i la falla els va agrair la seva representació i estima en l'últim any.

La Castanyada del CP Catalan amb el seus Premis Extraordinaris de Primària

text i foto CPMFC

Aprofitant la Festa de la Castanyada ens van vindre a visitar, i com no a menjar castanyes, els dos alumnes que el curs passat van obtenir el Premi Extraordinari al Rendiment Acadèmic d'Educació Primària.

Per aquest motiu varem aprofitar l'avinentsa per fotografiar-los amb les seues tutores de Primària: Lidon Prats, Maria Alonso i Mari Carmen Esteller.

Des de la comunitat educativa del Mestre Francesc Catalán volen felicitar a Ingrid Andrés Bayarri i Bruno Obiol Muyas per l'assoliment d'aquest premi i encoratjar-los en la perseverança i l'esforç davant en els nous reptes educatius que els esperen.

